

Po drugie, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 239 w.k.c. oraz zasady proporcjonalności. Komisja zdecydowała, że stwierdzone fałszewstwa hiszpańskich świadectw przywozowych wykraczają poza zwyczajne ryzyko handlowe i powinny zostać uznane za sytuację szczególną. Niemniej jednak, skarżąca nie zgadza się ze stwierdzeniem, wedle którego nie działała ona jak staranny kupiec, wobec czego przesłanki określone w art. 239 w.k.c. nie zostały spełnione.

Po trzecie, Komisja, zdaniem skarżącej, naruszyła art. 239 w.k.c., art. 211 traktatu WE, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań tudzież ogólną zasadę prawa *patere legem quam ipse fecisti* (przestrzegaj ustawy, którą sam ustanowiłeś). Skarżąca twierdzi, że Komisja wymaga od niej dużo wyższej staranności, niż wymagana przez przepisy prawa i która jest zwyczajowo przyjęta w obszarze działalności gospodarczej w którym działa skarżąca, podczas gdy ani Komisja, ani organy hiszpańskie nie przestrzegały obowiązków, które ciążyą na nich z mocy prawa.

Po czwarte, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 239 w.k.c. oraz zasady równego traktowania w ten sposób, że Komisja niesłusznie potraktowała w odmienny sposób przywozy dokonane w roku 1998 w porównaniu z przywozami dokonanymi w roku 1999.

Po piąte, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 220 ust. 2 lit. b) w.k.c. Jej zdaniem, niemożliwe jest stwierdzenie ponad wszelką wątpliwość braku błędu po stronie hiszpańskich organów celnych w rozumieniu art. 220 ust. 2 lit. b) w.k.c.

Po szóste, skarżąca powołuje się na naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, a w szczególności przysługującego jej prawa do obrony.

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2010 r. — Yoshida Metal Industry przeciwko OHIM — Pi-Design (Powierzchnia pokryta czarnymi krążkami)

(Sprawa T-331/10)

(2010/C 274/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci S. Vereia, K. Muraro i M. Balestrieri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pi-Design AG, (Triengen, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie R 1235/2008-1;
- utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 21 lipca 2008 r. dotyczącej wspólnotowego znaku towarowego nr 1371244;
- potwierdzenie ważności rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 1371244;
- obciążenie strony pozwanej i Pi-Design AG kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy przedstawiający powierzchnię pokrytą czarnymi krążkami dla towarów z klas 8 i 21 — wspólnotowy znak towarowy nr 1371244

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Pi-Design AG

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Strona domagająca się unieważnienia prawa do znaku opiera swój wniosek na bezwzględnych podstawach odmowy rejestracji określonych w art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że postanowienia tych artykułów znajdują zastosowanie w przypadku zakwestionowanego wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2010 r. — ATC i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-333/10)

(2010/C 274/43)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Niderlandy), Avicentra NV (Malle, Belgia), Borgstein birds and Zoofood Trading VOF (Wamel, Niderlandy), Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Niderlandy), New Little Bird's srl. (Anagni, Włochy), Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Niderlandy) und Pistone Giovanni (Westerlo, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. Osse i J. Houdijk)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Unia Europejska reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania strony skarżącej

— Zasądzenie odszkodowania od Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej za szkodę, którą skarżący ponieśli w wyniku przyjęcia decyzji 2005/760/WE⁽¹⁾ lub jej przedłużenia decyzją 2005/862/WE⁽²⁾ lub decyzją 2006/79/WE⁽³⁾ lub decyzją 2006/405/WE⁽⁴⁾ lub decyzją 2006/522/WE⁽⁵⁾ lub decyzją 2007/21/WE⁽⁶⁾ lub decyzją 2007/183/WE⁽⁷⁾ lub przyjęcia rozporządzenia 318/2007/WE⁽⁸⁾;

— Obciążenie Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej kosztami postępowania sądowego i pozasądowego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący domagają się pokrycia szkody, którą mieli ponieść po pierwsze w wyniku wprowadzonego w październiku 2005 r. zakazu przywozu złapanego dzikiego ptactwa, po drugie w wyniku przedłużeń tego zakazu i po trzecie w wyniku obowiązujących od 1 lipca 2007 r. przepisów dotyczących przywozu ptactwa, faktycznie kontynuujących zakaz przywozu złapanego dzikiego ptactwa.

W pierwszej części skargi odszkodowawczej, która dotyczy przyjęcia decyzji 2005/760/WE, skarżący opierają się na trzech podstawach.

Po pierwsze podnoszą, że przy wykonywaniu swoich uprawnień na podstawie art. 18 dyrektywy 91/496⁽⁹⁾ Komisja dysponowała jedynie ograniczonym zakresem oceny i że przekroczyła te uprawnienia, zakazując przywozu z krajów, w których nie wystąpiły żadne przypadki zakażenia grypą ptaków lub konkretne ryzyko rozprzestrzenienia się choroby.

Po drugie uważają, że nawet gdyby Komisja miała dysponować szerszym zakresem oceny, dopuściła się ona wystarczająco kwalifikowanego naruszenia. W tym kontekście zarzucają oni Komisji przekroczenie uprawnień i podnoszą naruszenie zasady proporcjonalności, prawa własności, swobody działalności gospodarczej oraz naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Dalej skarżący twierdzą, że doznali faktycznej i niewątpliwej szkody i że istnieje związek przyczynowy między tą szkodą a bezprawnym działaniem Komisji.

Po trzecie skarżący podnoszą, że doznana przez nich szkoda jest wyjątkowa i szczególnie, tak że przekracza ona granice ryzyka gospodarczego związanego z działalnością w rozpatrywanej dziedzinie. Nałożenie całkowitego zakazu przywozu dzikiego ptactwa było nieprzewidywalne i szczególnie niekorzystne dla podmiotów handlujących dzikim ptactwem.

W drugiej części skargi odszkodowawczej skarżący dochodzą naprawienia szkody doznanej w wyniku przedłużeń zakazu przywozu dzikiego ptactwa z krajów trzecich. W tym kontekście podnoszą te same zarzuty co w pierwszej części skargi.